1911 : XI.

Mellékelet a 240. számú irományhoz.

Indokolás

a szabadalmazható találmányoknak, a mintáknak és a védjegyeknek kiállitásokon való időleges oltalmáról szóló törvényjavaslathoz.

Az 1908. évi LII. t.-cz. a magyar szent korona országainak az ipari tulajdon védelmére alakult nemzetközi Unió kötelékébe való belépését az ország törvényei közé iktatván, 1909. január 1-vel ezen Unió határozmányai Magyarországra nézve is hatályba léptek. Ezen határozmányokból folyik azon kötelezettségünk is, mely szerint a hivatalos, vagy hivatalosan elismert kiállitásokon közszemlére kitett szabadalmazható találmányoknak és mintáknak, továbbá a kiállitott áruk védjegyeinek időleges oltalmat kell nyujtanunk.

Az Unió párisi főszerződésének az 1900. évi deczember 14-én Bruxellesben kötött pótegyezmény VII. czikkelye által módositott 11. czikke, mely ezen kötelezettséget megállapitja, következőképen szól:

»A magas szerzödő felek mindegyike az illető állam törvényeinek megfelelően, időleges oltalmat nyujt a szabadalmazható találmányoknak, mustráknak vagy mintáknak, valamint a kereskedelmi és gyári védjegyeknek azon termékekre nézve, a melyek a szerzödő felek bármelyikének területén rendezett hivatalos, vagy hivatalosan elismert nemzetközi kiállitásokban közszemlére kitétetnek.«

Abból az alkalomból, hogy Budapesten a folyó év május havában vas- és gépipari ujdonságokból és szabadalmakból számottevőnek igérkező nemzetközi kiállitás rendeztetik és a folyó évi április hó végével a turini nemzetközi ipari és mezőgazdasági kiállitás is már megnyilik, a fenthivatkozott nemzetközi egyezmény értelmében nyujtandó időleges oltalomnak törvényhozási szabályozása sürgőssé vált. Iparjogvédelmi törvényeink ugyanis a kiállitási időleges oltalomról nem rendelkeznek, sőt az érvényben levő szabadalmi törvény és mintaoltalmi szabályok határozmányai jelenleg egyenesen lehetetlenné teszik azt, hogy oly tárgyakra, a melyek kiállitásokon közszemlére voltak kitéve, szabadalom, illetve mintaoltalom legyen szerezhető. A találmányi szabadalmakról szóló 1895 : XXXVII. t.-cz. 3. §. 2. pontja szerint ugyanis: »Nem tekintendő ujnak (és ennek folytán a törvény 1. §-a értelmében nem szabadalmazható) a találmány, ha az bejelentése idejében

kiállitás útján oly ismeretessé vált, hogy a szakértők által használhatása lehetségessé vált.« Az ipari minták tekintetében az ipari minták oltalmát törvényhozási felhatalmazás alapján szabályozó 1907. évi 107.709. számú kereskedelemügyi ministeri rendelet 28. §-a pedig hasonló rendelkezést tartalmaz.

A megalkotandó törvény czélja tehát első sorban az, hogy a szabadalmi jogban biztositott oltalom a kiállitás ténye daczára megszerezhető legyen, vagyis hogy valamely tárgynak kiállitáson történt közszemlére kitétele ujdonságrontónak, ehhez képest a szabadalmazást kizáró oknak ne legyen tekinthető. A javaslat törvényerőre emelkedése után lehetségessé válik, hogy azok a kiállitók, akik a végrehajtási rendeletben közelebbről meghatározandó módon beigazolják, hogy az általuk utóbb szabadalmazás végett bejelentett találmány illetve minta, a kiállitáson bemutatott találmánnyal illetve mintával azonos, az illető tárgyra vonatkozó szabadalmi, illetve mintaoltalom elnyerésében nem lesznek akadályozva A mely körülmény jelentékenyen közre fog hatni abban a tekintetben, hogy a kiállitásokon olyan valóban uj találmányok is bemutatásra kerülhessenek, a melyeknek szabadalmaztatása még nem történhetett s a melyeknek bemutatásától megfelelő védelem hiányában a fent érintett joghátrányok elkerülése végett a feltalálók, illetve uj minták előállitói eddig igen sokszor tartózkodtak.

Azon rendelkezés azonban, hogy a kiállitás ténye az illető tárgyat a szabadalmi vagy mintaoltalomból nem zárja ki, egymagában még nem nyujt elegendő védelmet a kiállitott tárgyaknak. Teljes gyakorlati értéke az időleges védelemnek csak akkor van, ha a bemutatott találmányoknak és mintáknak megfelelő elsőbbség is biztosittatik másoknak minden azonos tárgyú bejelentésével szemben. Ez az igény — mint az elsőbbségi jogok általában — itt is záros határidőn belől érvényesitendő, azaz a kiállitott tárgy a szabadalmi, illetve a mintaoltalom elnyerése végett szabályszerűen bejelentendő.

Ezzel ki is van meritve a nemzetközi határozmányok értelmében adandó időleges oltalom tartalma, mert oly védelem, a mely a szabadalmi törvény határozmányainak megfelelően lefolytatott bejelentési, illetve felszólalási eljárás alapján nyert szabadalmi jog hatályával birna, ha ezen hatály időbelileg korlátozva lenne is, nem volna összegyeztethető a hazai iparjogvédelmi törvényekben lefektetett alapelvekkel, a mennyiben ezek az oltalom elnyerését a találmánynak hasonló találmányoktól való megkülönböztethetése végett szükséges szabatos meghatározásától (leirás, rajz, igénypontok) és netaláni korábbi jogoknak a felszólalási eljárás során lehető érvényesitésétől teszik függővé.

Az időleges oltalomnak a jelen javaslatban adott szűkebb terjedelmű meghatározását vette alapul a Németbirodalom is, midőn az Unio kötelékébe való belépése után, a nemzetközi egyezményben foglalt kötelezettséget teljesitve és iparjogvédelmi törvényeinek e részbeni hézagát pótolva, a kiállitásokon bemutatott találmányoknak, mintáknak és védjegyeknek időleges oltalmáról szóló 1904. évi márczius 23-iki törvényét megalkotta.

Az a záros határidő, a melyen belül valamely külföldi kiállitáson bemutatott találmány szabadalmaztatás végett a m. kir. szabadalmi hivatalnál bejelentendő, illetve a minta vagy védjegy belajstromozás végett az erre illetékes kereskedelmi és iparkamaránál leteendő, a közszemlére kitételtől számitott 6 hónapban állapittatnék meg. Ez a hat havi határidő egyrészt elegendő arra, hogy a kiállitó a bejelentés alaki feltételeinek minden tekintetben eleget tehessen, másrészt azáltal, hogy tartamában megegyezik a

velünk szorosabb forgalmi összeköttetésben álló országok törvényei által e részben megállapitott határidővel, az e részbeni szabályozás nemzetközi egyöntetűségéhez fűződő érdekeket is kielégiti. A hat havi határidő kezdőpontját illetőleg az alkotandó törvény el fog térni az azonos tárgyú külföldi törvények némelyikének határozmányaitól, a mennyiben a hat havi határidő a magyar törvényben a közszemlére való tényleges kitétel napjától lesz számitandó. Ez az eltérő rendelkezés czélszerűnek mutatkozik egyrészt azért, mert gyakran fordulhat elő, hogy valamely tárgy a kiállitás hivatalos megnyitásának idején még nincs közszemlére téve, ez esetben tehát az elsőbbségi határidő megröviditetnék, másrészt mivel ilyképen azon időre is biztositható az oltalom, a mikor a kiállitás megnyitva ugyan még nincs, de az illető tárgy már ki van állitva, s a kiállitás területén foglalatoskodó személyek azt megtekinthetik és megismerhetik. Egyébiránt ezen felfogás nemzetközi egyezmény utján való érvényesitésének kérdésével már az ipari tulajdon védelmére alakult nemzetközi Unio egyezményeinek reviziója czéljából legközelebb Washingtonban összeülő konferenczia is fog előreláthatólag behatóbban foglalkozni.

A kiállitott tárgyakon alkalmazott védjegyeket a törvényjavaslat a nemzetközi Unió határozmányainak megfelelően csakis az illető árúk tekintetében védi. A védjegyekre vonatkozó időleges védelem magában foglalja azt, hogy az illető védjegynek a kiállitástól számitott 6 hónapon belüli használata a védjegyoltalom megszerzését nem akadályozza, nevezetesen az szabadjegygyé nem válhat (1890: II. t.-czikk 3. §. 3. p.) s a kiállitónak az illető árúk tekintetében a védjegyre megfelelő elsőbbsége van.

A szóban levő törvényjavaslat és az Unió párisi főszerződésének a bruxellesi pótegyezmény VII. czikke által módositott 11. czikke között van szövegbeli eltérés, a mennyiben ez utóbbi csak a hivatalos, vagy hivatalosan elismert kiállitásokon közszemlére kitett tárgyaknak nyujt csupán oltalmat, törvényjavaslat pedig szélesebbkörű és mellőzi a kiállitásoknak ilyetén megkülönböztetését. A nemzetközi egyezmény alakilag megszoritó rendelkezésének átvételét azonban mellőzendőnek találtam; egyrészt azért, mert sem a hazai törvények, sem a nemzetközi egyezmények nem állapitanak meg kritériumokat arra nézve, vajjon mely kiállitás tekintendő hivatalosnak, illetve hivatalosan elismertnek, másrészt pedig azáltal, hogy a törvényjavaslat 2. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a kereskedelemügyi minister saját hatáskörében teendő vizsgálat utján ugyis esetről-esetre állapitja meg a kiállitások jellegét, az idézett egyezmény rendelkezésével elérni kivánt czélnak elég van téve. A kiállitások jellegének ily módon történő megállapitása teljes biztositékot nyujt tehát arra nézve, hogy a nemzetközi Unióban elvállalt kötelezettségnek érvény szereztessék.

Megindokolva ezennel általánosságban, részleteiben is a törvényjavaslatot, kérem annak elfogadását.

Budapest, 1911. márczius hó 21-én.

Hieronymi Károly *s. k.,*
kereskedelemügyi m. kir. minister.

1911: XI.

251. szám.

A közgazdasági bizottság

jelentése

a m. kir. kereskedelmi minister ur által 240. sz. alatt beadott „a szabadalmazható találmányoknak, a mintáknak és a védjegyeknek kiállitásokon való időleges oltalmáról“ szóló törvényjavaslat tárgyában.

A jelen törvényjavaslat, mely a szabadalmazható találmányoknak, a mintáknak és a védjegyeknek kiállitásokon való időleges oltalmáról szól, a felületes szemlélő előtt talán csekély jelentőségűnek látszik, a ki azonban a dolgok érdemébe betekint, meggyőződhetik róla, hogy ez a nem nagy fontosságúnak látszó törvényjavaslat igenis eléggé mélyen belenyul ipari fejlődésünk életébe.

Az ipari jogvédelem az utolsó évtizedek rohamos haladásának szükségkép megszületett egyik nélkülözhetetlen tényezője és a forgalom folytonos és állandó növekedésének eredményeként jelentkezik annak nemzetközi jellegűvé válása. És éppen ezen jellegéből alakult ki az 1863-iki wieni kiállitásból kiindulólag, az 1878-iki párizsi nemzetközi iparjogvédelmi congressuson át, az 1883. évi márczius hó 20-ikán Párizsban kötött »Convention International pour la Protection de la Propriété Industrielle«. Ezen Unióba részint már akkor, részint az egyezmény 16. §-a alapján későbben — Románia, Montenegro és Oroszország kivételével — jóformán Európa összes államai beléptek, sőt az amerikai Egyesült-Államok, Japán, Mexiko, Cuba, Brazilia, Tunis stb. is csatlakoztak hozzá.

A magyar szent korona országainak az Unióba való belépését az 1908. évi LII. t.-cz. tette magáévá és igy 1909. évi január 1-től az Unio határozmányai Magyarországra nézve is kötelezők; és éppen ezen határozmányokból ered, hogy a kiállitott találmányok és mintáknak, továbbá a kiállitott árúk védjegyeinek időleges oltalmat kell nyujtanunk annál is inkább, mert ezen kötelezettséget az Unió párizsi főszerződésének a Brüxellesben 1900. évi deczember 14-én kötött VII. czikkelye által módositott 11. czikke világosan megállapitja, mely szerint: »A magas szerződő felek mindegyike, az illető állam törvényeinek megfelelően, időleges oltalmat nyujt a szabadalmazható találmányoknak, mustráknak vagy mintáknak, valamint a kereskedelmi és gyári védjegyeknek azon termékekre nézve,

a melyek a szerződő felek bármelyikének területén rendezett hivatalos vagy hivatalosan elismert nemzetközi kiállitásokon közszemlére kitétetnek«.

Ámde mint méltóztatnak tudni, a találmányi szabadalmakról szóló 1895. évi XXXVII. t.-czikkünk 3. §-ának 2. pontja világosan kimondja, hogy: »Nem tekintendő újnak (és igy a törvény 1. §-a szerint nem szabadalmazható) a találmány, ha az bejelentése idejében kiállitás útján oly ismeretessé vált, hogy a szakértők által használhatása lehetségessé vált«.

Tehát teljesen világos, hogy mig egyrészt egy régebben vállalt nemzetközi obligót kiván ezen törvényjavaslat beváltani, addig másrészt az idézett törvény vonatkozott pontjának az Unióba belépéssel reánk hárult kötelezettségekkel szembeni ellentétes voltát akarja eliminálni.

S ugyan ezen eset áll az ipari mintákra, illetőleg azok oltalmára nézve is, melyekről az 1907. évi 107.709 keresk. ministeri rendelet 28. §-a intézkedik.

Mert úgy méltóztassanak M. T. Ház a kérdést értelmezni, hogy a már idézett 1895. évi XXXVII. t.-czikkünk 3. §. 2. pontja értelmében a már kiállitott tárgy vagy minta a kiállitás ténye által a törvényben követelt ujdonsági jellegét elveszti és mint ilyen nem szabadalmazható; a minek természetes következménye a még nem szabadalmazott találmányok, és mintáknak a kiállitásokon való bemutatásátóli nagy fokú tartózkodása s a jelen törvényjavaslat éppen ezen óhajt segiteni és pedig két irányban akarja a védelmet biztositani: 1. a kiállitás ujdonságrontó hatásának megszüntetésével: 2. a kiállitott — azonos tárgyú — találmányra vagy mintára beadott bejelentés elsőbbségének védelme által más bejelentésekkel szemben.

Ugyanis az időleges védelem — protection temporaire — czélja nem valami pótszabadalom adása, hanem a szabadalmi védelem megszerzésének lehetővé tétele indokolt esetekben.

És pedig azért használjuk ezen kifejezést: indokolt esetekben, mert a mi törvényjavaslatunk némi látszólagos ellentétben az Unio határozmányaival, nem különböztet meg hivatalos és hivatalosan elösmert kiállitásokat — a mi egyrészt nagyon elasztikus fogalom, másrészt ennek ismérvét maga az Unio sem állapitja meg — hanem igen helyesen a kereskedelmi kormányra bizza annak megitélését, hogy mely kiállitások igényelhetik a jelzett előnyöket; ez által az esetleges zugkiállitások hason igényeinek eleve elejébe vágván. Végül hasonló előnyt kiván ezen törvényjavaslat biztositani a találmányok és mintákon kivül — az Unio határozmányaihoz képest — a védjegyeknek is, de csakis azoknak, a melyek kiállitott tárgyakon alkalmazvák; vagyis ezeket csakis az illető árú tekintetében kivánja védeni.

Ezen ujdonságrontó hatást tehát ki kell küszöbölnünk a szabadalmazást kizáró okok közül a fentieken kivül azon czélból is, hogy kiállitásainknak jelentőségét és hasznosságát ez által is emeljük.

A német törvényhozás ezen kérdésben is elöl járt; mert már az 1904. évi márczius hó 23-án meghozott törvényében intézkedett ennek rendezése felől, felfogván nagy horderejét.

S nálunk annál sürgősebb ezen javaslatnak törvénynyé válása, mert a f. é. május havában vas- és gépipari ujdonságokból és szabadalmakból egy remélhetőleg számottevő nemzetközi kiállitás rendeztetik; nemkülönben figyelemmel kell lennünk arra is, hogy a turini nemzetközi ipari és mezőgazdasági kiállitás már a jövő hó végén megnyilik.

E pontnál nem akarjuk figyelmen kivül hagyni a »Szabadalmi Közlöny« f. évi 6. számában »Az iparjogi nemzetközi oltalom« czím alatt megjelent azon közleményt, mely máris oda czéloz, hogy miután nálunk a kiállitási oltalom még

egyáltalán nincs szabályozva, a német ipar körében aggodalmak merültek fel, vajjon tanácsos-e ilyen körülmények között az ez évi magyar gépipari kiállitáson résztvenni.

Ezen közlemény egymagában is eléggé megvilágitja és indokolttá teszi a jelen törvényjavaslatnak úgy beterjesztését, mint sürgős voltát.

A törvényjavaslatban contemplált hat havi bejelentési határidőt illetőleg legyen szabad megjegyeznünk, hogy ez a nemzetközi egyöntetűséghez fűződő követelményeknek teljesen megfelel; tisztán ennek kezdő pontját illetőleg van más országok törvényhozási intézkedéseivel szemben némi eltérés, miután nálunk a közszemlére való kitétel tényleges időpontjától kezdődőleg javaltatik a számitás, a mi czélszerűségi szempontokból határozottan indokolt. Egyébiránt ezen kérdés végleges rendezésére a f. év május havában Washingtonban összeülő Unio-konferenczia fog valószinüleg kiterjeszkedni.

Különösen kiemelve a törvényjavaslatnak nemzetközi jellegét s azon, körülbelül három éves obligót, melyet e tekintetben Magyarország e kérdés rendezése körül magára vállalt, s nem feledve a már emlitett hazai kiállitás közelségét, végül az abból ezen törvényjavaslat törvényerőre emelkedésétől is remélhető fokozatos anyagi és erkölcsi előnyöket, **kérjük a m. t. Házat az előttünk fekvő törvényjavaslatot egészében és részeiben indokainál fogva elfogadni.**

Budapest, 1911. évi márczius hó 28-án.

Beőthy László *s. k.,*
a közgazdasági bizottság elnöke.

Mocsáry Sándor *s. k.,*
a közgazdasági bizottság előadója.

(~~Midőn kiosztott Jegyzőkönyv!~~)

~~Az előttünk fekvő~~ Azután törvényjavaslat, mely a szabadalmaztatási alakulmányokhoz, a mintáknak és a védjegyeknek kiállításokon való időleges oltalmáról szól, a feltűnés szemlélő előtt talán csekély jelentőségűnek látszik; a ki azonban a dolgok irodalmába bele tekint, meggyőződhetik róla, hogy ez a ~~[illegible]~~ nemzetgazdaságunk látszó törvényjavaslat igenis éleggé mélyen bele nyúl ipari fejlődésünk életébe.

Az ipari jövedelem az utolsó évtizedek rohamos haladásának szigetkép megszüntetett egyik nélkülözhetlen tényezője és a forgalom folytonos és állandó növekedésének eredményeként jelentkezik annak nemzetközi jellegűvé válása. Es éppen ezen jellegéből alakult ki az 1863. iki bécsi kiállításból kiindulólag az 1878. iki párisi nemzetközi iparjövedelmi congressusban át, az 1883. évi március hó 20-án Párisban kötött „Convention International pour la Protection de la Propriété Industrielle" Ezen unióba részint már akkor, részint az egyezmény 16§-a alapján később — Románia, Montenegró _____ és Bosz-ország* kivételével — jószmán Európa összes államai beléptek, sőt az amerikai Egyesült-Államok, Japán, Mexikó, Cuba, Brasilia, Tunis stb. is csatlakoztak hozzá.

II.

ORSZÁGOS LEVÉLTÁR
K. szekció

A közgyűlésre bizottsági
javaslat

240. [redacted] sz. alatt

A M. kir. Szent-István Minister úr által megadott a szabadalmaztatható találmányokat, a mintákat és a védjegyeket kiállításokra való időleges oltalmáról szóló törvényjavaslat [redacted] tárgyában. —

A Magyar Szent-Korona országainak az unióba való belépését az 1908. évi LII. t. cz. tette magává és így 1909. január 1-től az unió határozmányai Magyarországra nézve is kötelezők; és éppen ezen határozmányokból ered, hogy a kiállított találmányok- és mintáknak, továbbá a kiállított árúk vidjegyeinek időleges oltalmat kell nyújtanunk annál is inkább, mert ezen kötelezettséget az unió párizsi szerződésének a Brüsszelben 1900 évi dec. 14-én kötött VI cikkelye által módosított II. cikke világosan megállapítja, mely szerint: „A magas szerződő felek mindegyike, az illető állam törvényeinek megfelelően, időleges oltalmat nyújt a szabadalmazható találmányoknak, mustráknak vagy mintáknak, valamint a kereskedelmi és gyári vidjegyeknek azon termékekre nézve, a melyek a szerződő felek bármelyikének területén rendezett hivatalos vagy hivatalosan elismert nemzetközi kiállításokon közszemlére kitáltetnek.".

Ámde mint mértékletnek kell az találmányi szabadalmakról szóló 1895. évi XXIII. t. cikkünk 3. §. ának 2. pontja világosan kimondja, hogy: „nem tekintendő újnak (és így a törvény 1. § a szerint nem szabadalmazható) a találmány, ha az bejelentése idejében kiállítás útján oly ismertessé vált, hogy a szakértők által kivitelezése lehetségessé vált."

Tehát teljesen világos, hogy míg egyrészt egy régebben vállalt nemzetközi obligót kívánt ezen törvényjavaslat beváltani, addig másrészt az idézett törvény említett pontjának az unióba való belépésnek nánk járult kötelezettségekkel szemben ellentétes voltát akarja eliminálni. — S nyomban ezen ered áll az ipari mintákra, illetve azok oltalmára nézve is, melyekről az 1907. évi 107.709. Kereskd. minist. rendelet 28. § a intézkedik. —

III

M. I. 4102

Mert úgy mellőzésének ~~[illegible]~~ a kérdését érdemeszi, hogy a már idézett 1895. évi XXVII. t. cikkünk 3. §. 2. pontja értelmében a már kiállított tárgy vagy minta a kiállítás ténye által a törvényben körülírt újdonsági jellegét elveszti és mint ilyen nem szabadalmazható; a minek természetes következménye a még nem szabadalmazott találmányok- és mintáknak a kiállításokon való bemutatásától nagyfokú tartózkodás; s a jelen törvényjavaslat éppen ezen óhajt segíteni és pedig két irányban akarja a védelmet biztosítani: 1, a kiállítás újdonság-rontó hatásának megszüntetésével; 2, a kiállított — azon tárgyon — találmányra vagy mintára beadott bejelentés elsőbbségének ~~[illegible]~~ védelme által más bejelentésekkel szemben.

Hogyan az időleges védelem — protection temporaire — célja nem valami pótszabadalom adása, hanem a szabadalmi védelem megszerzésének lehetővé tétele indokolt esetekben.

És pedig azért használjuk ezen kifejezést indokolt esetekben, mert a mi törvényjavaslatunk némi látszólagos ellentétben ~~[illegible]~~ az bmió határozmányaival nem különbözteti meg hivatalos és hivatalosan elismert kiállításokat — s mi egyrészt nagyon elastikus fogalom, másrészt ennek ismérveiszerint az bmió sem állapítja meg — hanem igen helyesen a kereskedelmi kormányra bízza annak megítélését, hogy mely kiállítások igénylhetik a jelzett előnyöket; ez által az esetleges szín-kiállítások hasonló igényeinek elve elejébe vágván, végül hasonló előnyt kíván ezen törvényjavaslat biztosítani a találmányok és mintáknak kiállított tárgyakon alkalmazák; vagyis azoknak

csakis az illető áru tekintetében kívánja védeni.

Ezen nyomásgyakorló hatást tehát ki kell küszöbölnünk a szabadalmazást kizáró okok közül a fentieken kívül azon czélból is, hogy kiállításainknak jelentőségét és hasznosságát ez által is emeljük. –

A német törvényhozás ezen kérdésben is elöljárt; mert már az 1904. évi márczius hó 23-án megkezdett törvényében visszakedett annak mederése felett felfogván nagy horderejét.

S nálunk annál inkább ajánlott ezen javaslatnak törvénycé válása, mert a f. évi május havában vas és gép-ipari nyomtatványok – és szabadalmak ból egy mindkettőt számot tevő nemzetközi kiállítás rendeztetik; mindenkinek figyelemmel kell lennie arra is, hogy a bécsi nemzetközi ipari és mezőgazdasági kiállítás már a jövő hó végén megnyílik. ~~t~~

E pontnál nem akarjuk figyelmen kívül hagyni a „Szabadalmi Közlöny" f. évi 6-ik számában „Az iparjogi nemzetközi oltalom" czím alatt megjelent azon közleményt, mely ~~Dr. Lutz-tól Albert elnökét nyomatékolja a~~ [redacted] mára oda ~~[illegible]~~ óvólag, hogy mintán nálunk a kiállítási oltalom még egyáltalán nincs szabályozva, a német ipar körében aggodalmak merültek fel, valjon tanácsos-e ilyen körülmények között az ez évi Magyar gép-ipari kiállításon részt venni.

(~~Az bizonyos~~) Ezen közlemény egymagában is eléggé megvilágítja és indokolttá teszi ~~[illegible]~~ a jelen törvényjavaslatnak így betérjesztését, mint sürgős voltát. –

V.

ORSZÁGOS LEVÉLTÁR
K. szekció

V.

A törvényjavaslatban ezúttal megállapított hat havi bejelentési határidőt illetőleg legyen szabad megjegyzem, hogy ez a nemzetközi egyöntetűséghez fűződő követelményeknek teljesen megfelel; tisztán ennek kezdő pontját illetőleg van más országok törvényhozási intézkedéseivel szemben némi eltérés, mintán nálunk a közvetlenre való utalással tényleges időpontjától kezdődőleg javaltatik a számítás, a mi célszerűségi szempontokból határozottan indokolt. Egyébiránt ezen kérdés végleges szabályozása a f. év május havában Washingtonban összeülő úniós conferentia fog valószínűleg kiterjeszkedni. —

Különösen kiemelve a törvényjavaslatnak nemzetközi jellegét s azon körülményt, hogy e tekintetben Magyarország e kérdés szabályozása körül magára vállalt s nem feledve a most említett harsi kiállítás közelségét, végül az attól szóló javaslat törvényerőre emelkedésétől is remélhető fokozatos anyagi és erkölcsi előnyöket, ~~[illegible] a M. t. Házat~~ az előttünk fekvő törvényjavaslatot egészében és részeiben indokolásunk szerint elfogadni. ~~és tárgyalás végett a Ház pénzügyi elé bejelentetni.~~

Budapest 1911. március hó 28 án

~~Budapest 1911. III. 27.~~

Dr. Illésy Sándor
a kereskedelmi bizottság elnöke.

Kossáry Lajos
a kereskedelmi bizottság tagja.

Az egyéni jelentés az 1 felszólalás adva be I.–V. számok alatt jelenve. Illésy

kérjük a M. t. Házat az

ORSZÁGOS LEVÉLTÁR
K. szekció

Lukács László pénzügyminister: T. képviselőház! Van szerencsém törvényjavaslatot benyujtani az 1910: XIX. t.-cz. hatályának további két hónapra való meghosszabbitásáról. (Irom. 254). Kérem a t. képviselőházat, méltóztassék intézkedni, hogy ez a törvényjavaslat kiosztassék és előzetes tárgyalás és jelentéstétel végett a pénzügyi bizottsághoz utasittassék. *(Helyeslés.)*

Elnök: A pénzügyminister ur által benyujtott törvényjavaslat az 1911. év első négy hónapjában viselendő közterhekről és állami kiadásokról szóló 1910. évi XIX. t.-czikk hatályának 1911. junius végéig való kiterjesztéséről, indokolásával együtt, ki fog nyomatni, a ház tagjai közt szét fog osztatni és sürgős tárgyalás és jelentéstétel végett a pénzügyi bizottsághoz utasittatik.

Következik most a napirend értelmében a szabadalmazható találmányoknak, a mintáknak és védjegyeknek kiállitásokon való időleges oltalmáról szóló, a kereskedelemügyi minister által benyujtott törvényjavaslat, illetőleg a közgazdasági bizottság erre vonatkozó jelentésének (Irom. 240, 251) tárgyalása.

Az első szót a közgazdasági bizottság előadóját illeti.

Mocsáry Sándor előadó: T. ház! Az ipari jogvédelem, mint méltóztatnak tudni, az 1863-iki bécsi kiállitásból indult ki és az 1878-ik évi első párisi nemzetközi iparjogvédelmi kongresszuson át eljutott ugyancsak Párisba az 1883. évi márczius 20-án tartott Unio konferenczióhoz, a mely megalkotta a »Convention International pour la Protection de la Propriété Industrielle« nevezetű Uniót. Ennek az Uniónak 1884-ben, vagyis az Unió megalakulását követő évben, az államok sorából 11 tagja volt, a legközelebbi multban, a melyről a kimutatás szól, már 28 állam lépett be e nemzetközi Unióba és azt mondhatjuk, hogy ma körülbelül egész Európa benne van az Unióban, az európai Oroszország, Törökország, Románia és Montenegró kivételével — de benne van Japán, Mexiko, az Északamerikai Egyesült-Államok, sőt az ausztráliai államszövetség is.

Ezen Unióba a magyar szent korona országai 1908: LII. t.-czikkel léptek be, vagyis hazánkra nézve az Unio határozmányai 1909. január 1-ével lettek kötelezők. És midőn az Uniónak határozmányai hazánkra nézve kötelezőkké lettek, itt egy nemzetközi obligót vállalt magára az ország, és ennek az Uniónak egy erre a törvényjavaslatra vonatkozó pontja, t. i. a 11. pont, a mely azonban módositva lett a brüsszeli pótegyezmény VII. czikke által, szószerinti szövegében azt mondja, miszerint »a magas szerződő felek mindegyike, az illető állam törvényeinek megfelelően, időleges oltalmat nyujt a szabadalmazható találmányoknak, mustráknak, vagy mintáknak, valamint a kereskedelmi és gyári védjegyeknek azon termékekre nézve, a melyek a szerződő felek bármelyikének területén rendezett hivatalos, vagy hivatalosan elismert nemzetközi kiállitásokon közszemlére tétetnek«.

Ámde, a mint bölcsen méltóztatik tudni, a találmányszabadalmakról szóló 1895: XXXVII. t.-czikkben, illetőleg 3. §-ának második pontja szószerinti szövegében ugy szól, miszerint »nem tekinthető ujnak és igy a törvény 1. §-a szerint nem szabadalmazható a találmány, ha a bejelentés idejében kiállitás utján oly ismeretessé vált, hogy a szakértő által használhatása lehetségessé vált«.

Itt tehát, mint méltóztatik látni, a két törvény közt határozott ellentét van, mert mig az Unió határozmányainak elfogadásával mi természetesen az idézett XI., illetőleg VII. czikknek magunkra nézve kötelezővéválását elfogadtuk, addig ezen régebbi, a találmányi szabadalmakról szóló törvényünkben egy olyan találmány, minta vagy védjegy, a mely a kiállitásokon már elvesztette, hogy ugy mondjam, ujdonsági jellegét, nem szabadalmazható, s igy ezáltal határozott hátrányban van. Ennek a törvényjavaslatnak, mélyen t. képviselőház, semmi más czélja nincs, mint hogy egyrészt azt a nemzetközi obligót, a melyet az 1908. évi LII. t.-czikkben magunkra vállaltunk, beváltsuk, másrészt pedig, hogy a kiállitásokon bemutatott találmányoknak, mintáknak és védjegyeknek ezt az időleges oltalmat megadjuk. Azáltal, hogy ezeknek a találmányoknak, mintáknak és védjegyeknek ezt az időleges oltalmat megadjuk, természetszerűleg hozzájárulunk ahhoz, hogy a kiállitásaink látogatottabbak legyenek, hogy kiállitásainkon bizonyos félelem nélkül bemutathassanak a feltalálók olyan dolgokat, a melyeknek kiállitásától eddig természetszerűleg, miután ezen időleges oltalomban nem részesültek, tartózkodniok kellett.

Tehát, mélyen t. képviselőház, ennek a törvényjavaslatnak kettős czélja van: t. i. a már emlitett ujdonságrontó hatás eliminálása először, másodszor pedig a bejelentés elsőbbségének védelme. Ugy kell t. i. felfognunk ezt a dolgot, hogy — mint az Unio az ő eredeti szövegében megemliti — ez a »protection temporaire« nem valami pótszabadalom, hanem ez igenis a szabadalmi jognak védelme. Az Unió határozmányai szerint hivatalos és hivatalosan elismert kiállitások esetében forog fenn tulajdonképen az a védelem, mig ellenkező esetekben nem. A mi törvényjavaslatunk azonban nem emlit meg egyátlalában hivatalos és hivatalosan elismert kiállitásokat, hanem ebben a tekintetben nagyon helyesen a mindenkori kereskedelmi kormányra bizza annak megitélését, hogy mely kiállitások fognak részesülhetni ezen előnyökben.

Ennek, mélyen t. képviselőház, az én szerény felfogásom szerint határozott előnye van, minthogy először is ez a kifejezés, a mely hivatalos és nem hivatalos, illetőleg hivatalos és hivatalosan elismert kiállitásokról beszél, egy nagyon elasztikus fogalom, mert arra nézve egyetlen állam törvényhozásában, de magának az Uniónak határozmányaiban sem találunk semmiféle határozott kijelentést vagy határozott for-

mát, hogy melyek azon kiállitások, a melyek hivatalos vagy hivatalosan elismert kiállitásoknak minősithetők, tehát mondom, a fogalom először is roppantul elasztikus. Igy pl. — a mint ezt épen a közgazdasági bizottságnak ülésén a kereskedelemügyi minister ur megemlitette, — a turini nemzetközi kiállitásra nézve mig egyrészt az olasz állam határozottan kijelentette, hogy nem hivatalos kiállitás, másrészt pedig az olasz államnak segélyével lesz rendezve; igy tehát a turini nemzetközi kiállitásra is lehetne azt mondani, hogy hivatalos, de azt is lehetne mondani, hogy nem hivatalos kiállitás.

Azért az én szerény nézetem szerint nagyon helyes az, hogy annak megitélését, hogy mely kiállitások, illetőleg mely kiállitásokon résztvevő találmányok, minták és védjegyek részesüljenek ezen előnyben, a mindenkori kereskedelemügyi kormányra kivánja a mi törvényjavaslatunk bizni. Ez, azt hiszem, annál inkább helyes, mert a folyó év május havában Washingtonban összeülő Uniokonferenczia minden valószinűség szerint ugyanerre az álláspontra fog helyezkedni és ezt a mi javaslatunkat fogja általánositani.

Hasonló védelem illeti meg természetszerűleg, mélyen t. képviselőház, a szabadalmazható találmányokon kivül a mintákat és a védjegyeket is; de a védjegyeket természetesen csakis az illető kiállitott tárgyakra vonatkozólag. A német birodalom már 1903. május 1-én belépett az Unióba és 1904. márczius 23-án hozott törvényével ezen szabadalmi oltalomról máris gondoskodott. Nálunk e kérdés rendezése annál sürgősebb, mert a folyó év május havában egy, remélhetőleg nagyjelentőségű nemzetközi kiállitás lesz Budapesten és pedig vas- és gépipari ujdonságokból és szabadalmakból. Ettől eltekintve, de ismét tekintetbe véve a nemzetközi obligót, figyelemmel kell lennünk a már emlitett turini kiállitásra is, mely már a folyó hó végén fog megnyilni.

Hogy e javaslat feltétlenül sürgős, és hogy a külföld ezen, törvényben letett igéretünknek a beváltását várja, csak egy példára kivánok hivatkozni, dr. Osterrieth Albert előadására, a ki teljes jóakarattal figyelmeztet bennünket, hogy a német ipari körök máris bizonyos aggodalommal néznek a nálunk májusban megnyiló vas- és gépipari kiállitás elé, mert attól félnek, hogy ezen szabadalmi törvény Magyarországon egyáltalában rendezve még nem lévén, nem fognak találmányaikkal ide hozzánk eljönni.

Tekintettel a már körülbelül hároméves nemzetközi obligóra, továbbá arra, hogy ennek a javaslatnak törvénynyé válásával kiállitásainknak jelentősége remélhetőleg és minden valószinűség szerint ugy anyagiakban, mint erkölcsiekben csakis előnyösebb lehet, én igen kérem a t. házat, hogy ezen törvényjavaslatot egészében és részleteiben fogadja el. *(Élénk helyeslés jobbfelől.)*

Elnök: Kiván valaki e törvényjavaslathoz általánosságban hozzászólni? *(Nem!)* Miután szólni senki sem kiván, a vitát bezárom. Kérdem a t. házat, elfogadja-e a szabadalmazható találmányoknak, a mintáknak és a védjegyeknek kiállitásokon való időleges oltalmáról szóló törvényjavaslatot általánosságban a részletes tárgyalás alapjául, igen vagy nem? *(Igen!)* Azt hiszem, kijelentheteni, hogy a ház elfogadta általánosságban a törvényjavaslatot. Következik a részletes tárgyalás. Elsősorban a czim.

Vermes Zoltán jegyző *(olvassa a törvényjavaslat czimét és 1—3. §-ait, melyek észrevétel nélkül elfogadtatnak).*

Elnök: E szerint a törvényjavaslat részleteiben is letárgyaltatván, annak harmadszori olvasása a legközelebbi ülés napirendjére tüzetik ki.

Most következik a napirend értelmében az 1911. évi állami költségvetés folytatólagos részletes tárgyalása és pedig elsősorban a belügyi tárca (Irom. 207) költségvetésének részletes tárgyalása.

Ki következik?

Beszkid Antal jegyző: Kún Béla!

Kún Béla: T. ház! Nem szándékozom hosszasan a belügyi költségvetéssel foglalkozni, mert hiszen volt és lesz alkalmam a kormány iránti bizalmatlanságom okait kifejteni, de lehetetlen megjegyzéseket nem füznöm az előttem felszólalt t. képviselőtársaim beszédeihez.

Blanár Béla t. képviselőtársam a városi autonómia szélesitése és a központi hatalomtól való függetlenitése érdekében szólalt fel a képviselőház nyilt szine előtt. Én ellenzéki szempontból is üdvösnek tartom ezt a felszólalást, s abban mintegy biztositékát látom annak, hogy akkor, a mikor a közigazgatás államositására kerül a sor, Blanár Béla t. városi képviselőtársam és a többi képviselőtársaim, kik városokat, törvényhatóságot képviselnek és igy a közigazgatási élet ügymenetébe mélyebb bepillantást vetettek, azon lesznek, a min én vagyok, hogy t. i. a közigazgatás államositását minden erővel megakadályozzuk. *(Helyeslés a szélsőbaloldalon.)*

Megakadályozzuk pedig azért, mert nem lehetetlen, hogy ismét nagy alkotmányvédelmi harcz fog következni ebben az országban, mely elő fogja irni azt, hogy mindenkinek, a ki a nemzeti ügy szolgálatában áll, egyuttal a törvényhatóságok, s a városok autonómiájának védelmére is sikra kell szállania és a központositó kormányhatalommal szemben meg kell védenie a városoknak, a törvényhatóságoknak függetlenségét, együttvéve pedig a nemzetnek alkotmányos szabadságát. *(Ugy van! a szélsőbaloldalon.)*

Én a munkapártról nem teszem fel, hogy bármikor a nemzet ellen fordulna, azonban jöhetnek ismét olyan idők, a mikor a szurony erejével, a minden jogon, a minden alkotmányos érzésen keresztülgázoló erőszakkal törnek ennek a nemzetnek ősi alkotmányára és szabadságára, s akkor ez erőszakkal való szembeszállásnál igen fontos biztositék az, hogy a városi és a megyei törvényhatóságok kitartanak a nemzetnek évezredes alkotmányában gyökerező jogai és szabadsága mellett. Ebből a szempontból tehát azt gondolom,

A jelen szakaszban foglalt határozatok mindazon illetékek megállapitásánál megfelelően alkalmazandók, melyek e törvény hatálya alatt kerülnek elsőfoku kiszabás alá.[1]

3. §. Ez a törvény kihirdetése napján lép életbe. Az 1. §. határozatai az 1911. évi állami költségvetésről szóló törvény kihirdetése napján érvényüket vesztik.

Végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg, a ki a 2-ik §. tekintetében Horvát-Szlavonországokra nézve Horvát-Szlavon Dalmátországok bánjával egyetértőleg jár el.

XI. TÖRVÉNY-CZIKK

a szabadalmazható találmányoknak, a mintáknak és a védjegyeknek kiállitásokon való időleges oltalmáról.[2]

(Szentesitést nyert 1911. évi május 11-én. Kihirdettetett az «Országos Törvénytár» 1911. évi május 14-én kiadott 5. számában.)

1. §. Belföldi vagy külföldi kiállitásokon közszemlére kitett találmányok és minták, továbbá az ott kiállitott árukon alkalmazott védjegyek időleges oltalomban részesülnek. Ez az időleges oltalom abban áll, hogy a találmánynak, a mintának vagy a védjegynek a kiállitáson való közszemlére kitétele vagy valamely más helyen történő későbbi használata vagy közzététele a szabadalmi-, a minta-, vagy a védjegyoltalom elnyerését nem akadályozza meg az esetben, ha a kiállitó vagy a jogutóda az ezen olta-

---

a) Budapest 100—20 = 80 × 16 = 1.280 K; *b)* Ó-Budán és az ált. házbéradó alá eső községekben 100—25 = 75 × 15 = 1.125 K; *c)* másutt 100—30 = 70 × 12 = 840 K. Ezeknek a számitási eredményeknek alapján, hogy teljesen azonos eredmények legyenek elérhetők, ezentul a nyers házbérjövedelemnek *a)* Budapesten 12.8-szorosa; *b)* az ált. házbéradó alá eső helyeken 11.25-szöröse; *c)* másutt 8.4-szerese volna illetékkiszabási or törvényes legkisebb értéknek tekintendő. Technikai szempontokból és az illeték kiszabásánál mellőzhetetlen kiszámitásoknak lehető egyszerüsitése érdekében ezeknek a kiszámitási kulcsoknak kikerekitését hoztam javaslatba, a minek következtében az eddigi minimális értékekkel szemben számba alig vehető emelkedés fog jelentkezni. Ezzel az emelkedéssel szemben azonban figyelemmel az aránylag legkisebb vagyoni erővel rendelkező kisgazdálkodókra változatlanul hagytam, az 1887. évi XLV. t.-cz. 4. §-a 3. pontjának azt a rendelkezését, a mely a házosztályadó alá tartozó házak minimális értékét az előző évi házosztályadó hatvanszoros összegében szabja meg; holott az a körülmény, hogy az 1909. évi VI. t.-cz. 24. §-a a házosztályadó I. osztályának első fokozatába tartozó házak házadó tételét az eddiginél alacsonyabb mérvben állapitja meg — indokolttá tenné, hogy a kiszámitásnál alkalmazandó másik tényező megfelelőleg emeltessék. Az 1887. évi XLV. t.-cz. 4. §-a utolsó bekezdésében az adóbizonylatokra vonatkozó rendelkezések módositása szintén a változott viszonyokban leli magyarazatát. Az 1887. évi XLV. t. cz. 5. §-a második bekezdésében a tudományos intézetek és köztanintézetek részére biztositott azt a kedvezményt, hogy illetékegyenértékköteles ingatlanaik minimális értéke, — a szabályszerünél kedvezőbb mérvben állapittassék meg — lényegében érintetlenül hagyni kivánván, ennek a törvényszakasznak rendelkezéseit csak annyiban módositom, a mennyiben azt a számitási kulcsok változasa szükségessé teszi. (1911 ápr. 4-én, 254. sz. képv. irom. Lásd még a képviselőház pénzügyi bizottságának 1911. ápr. 5. jelentését.)

(1) V. ö. 1911. máj. 4-én 54.271. sz. PM. rend., az 1911 : X. t. cz. 2. §-ában foglalt s a házadó alá tartozó ingatlanok törvényszerü legkisebb értékének megállapitására vonatkozó határozmányok végrehajtásáról. (R. T. 628.)

(2) *(M. i.)* Az 1908. évi LII. t.-cz. a magyar szent korona országainak az ipari tulajdon védelmére alakult nemzetközi Unió kötelékébe való belépését az ország törvényei közé iktatván, 1909 január 1-vel ezen Unió határozmányai Magyarországra nézve is hatályba léptek. Ezen határozmányokból folyik azon kötelezettségünk is, mely szerint a hivatalos, vagy hivatalosan elismert kiállitásokon közszemlére kitett szabadalmazható találmányoknak és mintáknak, továbbá a kiállitott áruk védjegyeinek előleges oltalmat kell nyujtanunk. Az Unió párisi főszerződésének az 1900. évi deczember 14-én Bruxellesben kötött pótegyezmény VII. czikkelye által módositott 11. czikke, mely ezen kötelezettséget megállapitja, következőképen szól: «A magas szerződő felek mindegyike az illető állam törvényeinek megfelelően, időleges oltalmat nyujt a szabadalmazható találmányoknak, mustráknak vagy mintáknak, valamint a kereskedelmi és gyári védjegyeknek azon termékekre nézve, a melyek a szerződő felek bármelyikének területén rendezett hivatalos, vagy hivatalosan elismert nemzetközi kiállí-

lom elnyeréséhez szükséges bejelentést a kiállitáson való közszemlére kitétel első napját követő hat hónapon belül megteszi.

Ez a bejelentés megelőzi a közszemlére kitétel napja után benyujtott minden más azonos tárgyu bejelentést.

---

tásokban közszemlére kitétetnek.» Abból az alkalomból, hogy Budapesten a folyó év május havában vas- és gépipari ujdonságokból és szabadalmakból számottevőnek igérkező nemzetközi kiállitás rendeztetik és a folyó évi április hó végével a turini nemzetközi ipari és mezőgazdasági kiállitás is már megnyilik, a fenthivatkozott nemzetközi egyezmény értelmében nyujtandó időleges oltalomnak törvényhozási szabályozása sürgőssé vált. Iparjogvédelmi törvényeink ugyanis a kiállitási időleges oltalomról nem rendelkeznek, sőt az érvényben levő szabadalmi törvény és mintaoltalmi szabályok határozmányai jelenleg egyenesen lehetetlenné teszi azt, hogy oly tárgyakra, a melyek kiallitásokon közszemlére voltak kitéve, szabadalom, illetve mintaoltalom legyen szerezhető. A találmányi szabadalmakról szóló 1895 : XXXVII. t.-cz. 3. §. 2. pontja szerint ugyanis: «Nem tekintendő ujnak (és ennek folytán a törvény 1. §-a értelmében nem szabadalmazható) a találmány, ha az bejelentése idejében kiállitás utján oly ismeretessé vált, hogy a szakértők által használhatása lehetségessé vált.» Az ipari minták tekintetében az ipari minták oltalmat törvényhozási felhatalmazás alapján szabályozó 1907. évi 107,709. számu kereskedelemügyi ministeri rendelet 28. §-a pedig hasonló rendelkezést tartalmaz. A megalkotandó törvény czélja tehát első sorban az, hogy a szabadalmi jogban biztositott oltalom a kiállitás ténye daczára megszerezhető legyen, vagyis hogy valamely tárgynak kiallitáson történt közszemlére kitétele ujdonságrontónak, ehhez képest a szabadalmazást kizáró oknak ne legyen tekinthető. A javaslat törvényerőre emelkedése után lehetségessé válik, hogy azok a kiállitók, akik a végrehajtási rendeletben közelebbről meghatározandó módon beigazolják, hogy az általuk utóbb szabadalmazás végett bejelentett találmány, illetve minta a kiállitáson bemutatott találmánnyal, illetve mintával azonos, az illető tárgyra vonatkozó szabadalmi, illetve mintaoltalom elnyeréseben nem lesznek akadályozva. A mely körülmény jelentékenyen közre fog hatni abban a tekintetben, hogy a kiállitásokon olyan valóban uj találmányok is bemutatásra kerülhessenek, a melyeknek szabadalmaztatása még nem történhetett s a melyeknek bemutatásától megfelelő védelem hiányában a fent érintett joghátrányok elkerülése végett a feltalálók, illetve uj minták előállitói eddig igen sokszor tartózkodtak. Azon rendelkezés azonban, hogy a kiállitás ténye az illető tárgyat a szabadalmi vagy mintaoltalomból nem zárja ki, egymagában még nem nyujt elegendő védelmet a kiállitott tárgyaknak. Teljes gyakorlati értéke az időleges védelemnek csak akkor van, ha a bemutatott találmányoknak és mintáknak megfelelő elsőbbség is biztosittatik másoknak minden azonos tárgyu bejelentésével szemben. Ez az igény — mint az elsőbbségi jogok általában — itt is záros határidőn belül érvényesitendő, azaz a kiállitott tárgy a szabadalmi, illetve a mintaoltalom elnyerése végett szabályszerüen bejelentendő. Ezzel ki is van meritve a nemzetközi határozmányok értelmében adandó időleges oltalom tartalma mert oly védelem, a mely a szabadalmi törvény hatarozmányainak megfelelően lefolytatott bejelentési, illetve felszólalási eljárás alapján nyert szabadalmi jog hatályával birna, ha ezen hatály időbelileg korlátozva lenne is, nem volna összeegyeztethető a hazai iparjogvédelmi törvényekben lefektetett alapelvekkel, a mennyiben ezek az oltalom elnyerését a találmánynak hasonló találmányoktól való megkülönböztethetése végett szükséges szabatos meghatározásától (leirás, rajz, igénypontok) és netaláni korábbi jogoknak a felszólalási eljárás során lehető érvényesitésétől teszik függővé. Az időleges oltalomnak a jelen javaslatban adott szükebb terjedelmi meghatározását vette alapul a Németbirodalom is, midőn az Unió kötelékébe való belépése után, a nemzetközi egyezményben foglalt kötelezettseget teljesitve és iparjogvédelmi törvényeinek e részben hézagát pótolva, a kiállitásokon bemutatott találmányoknak, mintáknak és védjegyeknek időleges oltalmáról szóló 1904. évi márczius 23-iki törvényét megalkotta. Az a záros határidő, a melyen belül valamely külföldi kiállitáson bemutatott találmány szabadalmaztatás végett a m. kir. szabadalmi hivatalnál bejelentendő, illetve a minta vagy védjegy belajstromozás végett az erre illetékes kereskedelmi és iparkamaránál leteendő, a közszemlére kitételtől számitott hat hónapban állapittatnék meg. Ez a hat havi határidő egyrészt elegendő arra, hogy a kiállitó a bejelentés alaki feltételeinek minden tekintetben eleget tehessen, másrészt azálta, hogy tartamában megegyezik a velünk szorosabb forgalmi összeköttetésben álló országok törvényei által e részben megallapitott határidővel, az e részbeni szabályozás nemzetközi egyöntetüségéhez fűződő érdekeket is kielégiti. A hat havi határidő kezdőpontját illetőleg az alkotandó törvény el fog térni az azonos tárgyu külföldi törvények némelyikének határozmányaitól, a mennyiben a hat havi határidő a magyar törvényben a közszemlére való tényleges kitétel napjától lesz számitandó. Ez az eltérő rendelkezés czélszerünek mutatkozik egyrészt azért, mert gyakran fordulhat elő, hogy valamely tárgy a kiállitás hivatalos megnyitásának idején még nincs közszemlére téve, ez esetben tehát az elsőbbségi határidő megröviditetnék, másrészt mivel ilyképen azon időre is biztositható az oltalom, a mikor a kiállitás megnyitva ugyan még nincs, de az illető tárgy már ki van állitva, s a kiállitás területén tartózkodó személyek azt megtekinthetik és megismerhetik. Egyébiránt ezen felfogás nemzetközi egyezmény utján való érvényesitésének kérdésével már az ipari tulajdon védelmére alakult nemzetközi Unió egyezményeinek reviziója czéljából legközelebb Washingtonban összeülő konferenczia is fog előreláthatólag behatóbban foglalkozni. A kiállitott tárgyakon alkalmazott védjegyeket a törvényjavaslat a nemzetközi Unió határozmányainak megfelelően csakis az illető áruk tekintetében védi. A védjegyekre vonatkozó időleges védelem magában foglalja azt, hogy az illető védjegynek a kiállitástól

2. §. A kereskedelemügyi minister esetről-esetre állapitja meg, hogy mely kiállitásokon igényelhetik a közszemlére kerülő tárgyak az előző szakaszban körülirt kedvezményeket.

---

számitott hat hónapon belüli használata a védjegyoltalom megszerzését nem akadályozza, nevezetesen az szabadjegygyé nem válhat (1890 : II. t.-czikk 3. §. 3. p.) s a kiállitónak az illető áruk tekintetében a védjegyre megfelelő elsőbbsége van. A szóban levő törvényjavaslat és az Unió párisi főszerződésének a bruxellesi pótegyezmeny VII. czikke által módositott 11. czikke között van szövegbeli eltérés, a mennyiben ez utóbbi csak a hivatalos, vagy hivatalosan elismert kiállitásokon közszemlére kitett tárgyaknak nyujt csupán oltalmat, a törvényjavaslat pedig szélesebbkörü és mellőzi a kiállitásoknak ilyetén megkülönböztetését. A nemzetközi egyezmény alakilag megszorító rendelkezésének átvételét azonban mellőzendőnek találtam : egyrészt azért, mert sem a bazai törvények, sem a nemzetközi egyezmények nem állapitanak meg kritériumokat arra nézve, vajjon mely kiállitás tekintendő hivatalosnak, illetve hivatalosan elismertnek, másrészt pedig azáltal, hogy a törvényjavaslat 2. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a kereskedelemügyi minister sajat hatáskörében teendő vizsgálat utján ugyis esetről-esetre állapitja meg a kiállitások jellegét, az idézett egyezmény rendelkezésével elérni kivánt czélnak elég van teve. A kiállitások jellegének ily módon történő megállapitása teljes biztositékot nyujt tehát arra nézve, hogy a nemzetközi Unióban elvállalt kötelezettségnek érvény szereztessék. (1911. márcz. 21.; 240. sz. képviselőházi irom.).

A képviselőház közgazdasági bizottságának jelentése. A jelen törvenyjavaslat, mely a szabadalmazható találmányoknak, a mintáknak és a védjegyeknek kiállitásokon való oltalmáról szól, a felületes szemlélő előtt talán csekély jelentőségünek látszik, a ki azonban a dolgok érdemébe betekint, meggyőződhetik róla, hogy ez a nem nagy fontosságunak látszó törvényjavaslat igenis eléggé mélyen belenyul ipari fejlődésünk eletébe. Az ipari jogvédelem az utolsó évtizedek rohamos haladásának szüksegkep megszületett egyik nélkülözhetetlen tényezője és a forgalom folytonos és állandó növekedésének eredményeként jelentkezik annak nemzetközi jellegüvé válása. És éppen ezen jellegéből alakult ki az 1863-iki wieni kiállitásból kiindulólag, az 1878-iki párisi nemzetközi iparjogvédelmi congressuson át, az 1883. évi márczius hó 20-ikán Párisban kötött «Convention International pour la Protection de la Propriété Industrielle». Ezen Unióba részint már akkor, részint az egyezmény 16. §-a alapján későbben — Románia, Montenegro és Oroszország kivételével — jóformán Európa összes államai beléptek, sőt az amerikai Egyesült-Államok, Japán, Mexikó, Cuba, Brazilia, Tunis stb. is csatlakoztak hozzá. A magyar szent korona országainak az Unióba való belépését az 1908. évi LII. t.-cz. tette magáévá és igy 1909. évi január 1-től az Unió határozmányai Magyarországra nézve is kötelezők; és éppen ezen határozmányokból ered, hogy a kiállitott találmányok és mintáknak, továbbá a kiállitott áruk védjegyeinek időleges oltalmat kell nyujtanunk annál is inkább, mert ezen kötelezettséget az Unió párisi főszerződésének a Brüxellesben 1900. évi deczember 14-én kötött VII. czikkelye álta módositott 11. czikke világosan megállapitja. Amde mint méltóztatnak tudni, a találmányi szabadalmakról szóló 1895. évi XXXVII. t.-czikkünk 3. §-ának 2. pontja világosan kimondja, hogy : «Nem tekintendő ujnak (és igy a törvény 1. §-a szerint nem szabadalmazható) a találmány, ha az bejelentése idejében kiállitás utján oly ismeretessé vált, hogy a szakértők által használhatása lehetségessé vált.» Tehát teljesen világos, hogy mig egyrészt egy régebben vállalt nemzetközi obligót kiván ezen törvényjavaslat beváltani, addig másreszt az idézett törvény vonatkozott pontjának az Unióba belépéssel reánk hárult kötelezettségekkel szembeni ellentétes voltát akarja eliminálni. S ugyanezen eset áll az ipari mintákra, illetőleg azok oltalmára nézve is, melyekről az 1907. évi 107.709. keresk. ministeri rendelet 28. §-a intézkedik. Mert ugy méltóztassanak M. T. Ház a kerdést értelmezni, hogy a már idézett 1895. évi XXXVII. t.-czikkünk 3. §. 2. pontja értelmében a már kiállitott tárgy vagy minta a kiállitás ténye által a törvényben követelt ujdonsági jellegét elveszti és mint ilyen nem szabadalmazható; a minek természetes következmenye a még nem szabadalmazott találmányok, és mintáknak a kiállitásokon való bemutatásától nagyfoku tartózkodása s a jelen törvényjavaslat éppen ezen óhajt segiteni és pedig két irányban akarja a védelmet biztositani : 1. a kiállitás ujdonságrontó hatásának megszüntetésével; 2. a kiállitott — azonos tárgyu — találmányra vagy mintára beadott bejelentés elsőbbségének védelme által más bejelentésekkel szemben. Ugyanis az időleges védelem — protection temporaire — czélja nem valami pótszabadalom adása, hanem a szabadalmi vedelem megszerzésének lehetővé tétele indokolt esetekben. És pedig azért használjuk ezen kifejezést : indokolt esetekben, mert a mi törvényjavaslatunk nemi látszólagos ellentétben az Unió határozmányaival, nem különböztet meg hivatalos és hivatalosan elismert kiállitásokat — a mi egyrészt nagyon elasztikus fogalom, másrészt ennek ismervét maga az Unió sem állapitja meg — hanem igen helyesen a kereskedelmi kormányra bizza annak megitélését, hogy mely kiállitások igényelhetik a jelzett előnyöket; ezáltal az esetleges zugkiállitások hason igényeinek eleve elejébe vágván. Végül hasonló előnyt kiván ezen törvényjavaslat biztositani a találmányok és mintákon kivül — az Unió határozmányaihoz képest — a védjegyeknek is, de csakis azoknak, a melyek kiállitott tárgyakon alkalmazvák; vagyis ezeket csakis az illető áru tekintetében kivánja védeni. Ezen ujdonságrontó hatást tehát ki kell küszöbölnünk a szabadalmazást kizáró okok közül a fentieken kivül azon czélból is, hogy kiállitásainknak jelentőségét és hasznosságát ezáltal is emeljük. A német törvényhozás ezen kérdésben is elöl járt; mert már az 1904. évi márczius hó 23-án meghozott törvényében intézkedett ennek rendezése felől, felfogván nagy horderejét. S nálunk annál

A vonatkozó hirdetmény a hivatalos lapban tétetik közzé.

3. §. E törvény végrehajtásával a kereskedelemügyi minister bizatik meg.(1)

XII. TÖRVÉNY-CZIKK

a munkásbalesetbiztositási viszonosság iránt Olaszországgal 1909. évi szeptember hó 19-én Rómában kötött egyezmény beczikkelyezéséről.(2)

(Szentesitést nyert 1911. évi január 16 án. Az egyezményre vonatkozó megerősitő okiratok Rómában, 1911. évi junius 14-en [tizennegyedikén] cseréltettek ki. Kihirdettetett az »Országos Törvénytár» 1911. évi julius 1-én kiadott 6. számában.)

1. §. Az Olaszországgal a munkásbalesetbiztositási viszonosság iránt 1909. évi szeptember hó 19-én Rómában kötött egyezmény ezennel az ország törvényei közé iktattatik.

Ezen szerződés magyar nyelvű eredeti szövege a következő:

Ő Felsége Ausztria császárja, Csehország királya stb. és Magyarország apostoli királya

és ő Felsége Olaszország királya attól az óhajtástól indittatva, hogy Magyarország és Olaszország között a munkások balesetbiztositására vonatkozó törvények, szabályzatok és rendeletek kedvezményei a két állam polgárai részére kölcsönösen biztosittassanak, elhatározták, hogy e czélból egyezményt kötnek és ehhez képest meghatalmazottaikká kinevezték:

Ő Felsége Ausztria császárja, Csehország királya stb. és Magyarország apostoli királya

---

sürgősebb ezen javaslatnak törvénynyé válása, mert a f. é. május havában vas- és gépipari ujdonságokból és szabadalmakból egy reméllhetőleg számottevő nemzetközi kiállitás rendeztetik; nemkülönben figyelemmel kell lennünk arra is, hogy a turini nemzetközi ipari és mezőgazdasági kiállitás már a jövő hó végén megnyilik. E pontnál nem akarjuk figyelmen kivül hagyni a «Szabadalmi Közlöny» f. évi 6. számában «Az iparjogi nemzetközi oltalom» czim alatt megjelent azon közleményt, mely máris oda czéloz, hogy miután nálunk a kiállitási oltalom még egyáltalán nincs szabályozva, a német ipar körében aggodalmak merültek fel, vajjon tanácsos-e ilyen körülmények között az ez évi magyar gépipari kiállitáson résztvenni. Ezen közlemény egymagában is eléggé megvilágitja és indokolttá teszi a jelen törvényjavaslatnak ugy beterjesztését, mint sürgős voltát. A törvényjavaslatban contemplált hat havi bejelentési határidőt illetőleg legyen szabad megjegyeznünk, hogy ez a nemzetközi egyöntetüséghez füződő követelményeknek teljesen megfelel; tisztán ennek kezdőpontját illetőleg van más országok törvényhozasi intézkedéseivel szemben némi eltérés, miután nálunk a közszemlére való kitétel tényleges időpontjától kezdődőleg javaltatik a számitás, a mi czélszerüségi szempontokból határozottan indokolt. Ugyébiránt ezen kérdés végleges rendezésére a f. év május havában Washingtonban összeülő Unió-konferenczia fog valószinüleg kiterjeszkedni. Különösen kiemelve a törvényjavaslatnak nemzetközi jellegét s azon, körülbelül három éves obligót, melyet e tekintetben Magyarország e kérdés rendezése körül magára vállalt, s nem feledve a már emlitett hazai kiállitás közelségét, végül az abból ezen törvényjavaslat törvényerőre emelkedésétől is reméllhető fokozatos anyagi és erkölcsi előnyöket, kérjük a törvényjavaslatot egészben és részeiben indokainál fogva elfogadni. (1911 márcz. 28.: l. még a főrendiház közgazd. és közlekedésügyi bizotts. 129. sz. jelentését.)

(1) V. ö. e törv. végrehajtásáról a KM. 1911. máj. 16. 30.500 sz. rend. (R. T. 608.)

(2) *(M. i.)* Az ipari és kereskedelmi alkalmazottaknak betegség és baleset esetére való biztositásáról szóló 1907. évi XIX. t.-cz. azt a rendelkezést tartalmazza (5. §.), hogy belföldi üzemekben alkalmazott külföldi honosok a balesetbiztositás tekintetében csak akkor esnek egyenlő elbánás alá a magyar honosokkal, ha az illető állam a területén alkalmazott magyar honosokkal szemben hasonló eljárást követ. Minthogy Magyarországon időlegesen elég tekintélyes számu olaszországi munkás áll az idézett törvény hatálya alá tartozó foglalkozási ágakban alkalmazásban, az olasz kir. kormány az idézett törvényczikk életbelépte után azzal a kéréssel fordult a magyar kormányhoz, hogy Olaszországgal ez ügyben viszonossági egyezményt kössön, még pedig ugy a betegség, mint a baleset esetére való biztositás tekintetében. A betegség esetére való biztositást illetőleg ez az ajánlat részben tárgytalan, részben elfogadhatatlan volt, mert a belföldi üzemekben alkalmazott külföldi honosok a